

[Victor Larsen.]

staar — det forstaar enhver —, at Bykommunernes Struktur er anderledes; maaske maatte Sagen gribes en Smule anderledes an her, men man vilde ogsaa inden for Bykommunerne have Fordel af, at nye Mænd kom i Arbejde, om jeg saa maa sige, et Omraade, hvor der visselig ikke kan gøres for meget. Det synes mig virkelig i høj Grad at være paakrævet og betimeligt.

Om man ønsker 3 eller 5 Medlemmer i det Udvalg, som nu skal nedsættes efter § 1, er mig ret ligegyldigt. Jeg har nu det Indtryk, at smaa Udvalg arbejder hurtigst og bedst. Om man saa heroverfor kan sige, at de kan blive for smaa, er for mig af underordnet Betydning. Derimod finder jeg, at Bestemmelsen i § 1 om, at de paagældende Amtmænd med Hensyn til Formandsvalget skal raadføre sig, forhandle med de 2 Medlemmer, som vælges henholdsvis af Kommunalbestyrelsen og af Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, er ejendommelig. Nærmest synes jeg, det vilde være, om den paagældende Amtmand raadførte sig med Kommunalbestyrelsesformanden. Kommunalbestyrelsen er et Organ, et Raad, som er Udtryk for hele Kommunen, og de Folk, som sidder i en Kommunalbestyrelse, ikke mindst naar Talen er om Landet, og den Mand, der er Formand, kender jo hvert eneste Menneske inden for det paagældende Omraade. Det vilde være i høj Grad rimeligt, om man fulgte denne Fremgangsmaade.

Bestemmelserne i § 5 betragter jeg som en meget stor Forbedring; Spørgsmaalet er blot, om man kan gøre Skridtet lidt videre endnu. Her er Tale om, at Personer under 25 Aar — det gælder altsaa baade Kvinder og Mænd, det gælder altsaa ogsaa Husassistenter, som alle jo efterhaanden har et venligt Øje til, idet man ønsker de flest mulige i Arbejde, hvilket kun kan være rimeligt og rigtigt — ligefrem skal præstere et Bevis for, at de ikke kan faa Arbejde inden for Kommunen eller paa Egnen, før end de kan faa nogen som helst Form for Understøttelse. Dette er naturligvis rigtigt, Spørgsmaalet er blot, om man ikke kan gaa videre, om man ikke kan udstrække dette Omraade, om man ikke kan gaa dertil, at man for at faa de flest mulige i Arbejde, for at gavne de flest mulige, kan vedtage, at man kan flytte om med dem efter Arbejdsmulighederne. Jeg ved godt, at Forslag tidligere har været fremsat herom baade af os og af Venstrepartiet, men Rigsdagen har ikke kunnet enes om det. Tiderne er jo nu forandrede, vi er nu i en Situation, hvor

man ikke kan følge de gamle Principper; derom tror jeg dog, at alle er enige. En Udvidelse af § 5, saaledes som foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær; vil efter min Mening være af allerstørste Betydning. Om man saa kunde medtage gifte, om man kunde forhøje Aldersgrænsen, ved jeg ikke — maaske er Bemærkningernes „30 Aar“, som jeg ogsaa har lagt Mærke til, et Udtryk for, at man har syslet med de 30 Aar, men er vendt tilbage til 25 Aar. Det maa blive et kommende Udvalgs Opgave at gøre det mest mulige inden for dette meget, meget vigtige Omraade.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Udvalg og til hurtig Vedtagelse.

P. D. Jensen: Jeg er enig i de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen gjorde gældende: at det foreliggende Lovforslag ikke alene omhandler Anvisning af Arbejde, men ogsaa Fremme af Beskæftigelsen.

I øvrigt hilser jeg paa mit Parti Vegne Lovforslaget med Glæde. Mit Parti har tidligere, saa sent som ved Finanslovsforslagets første Behandling, peget paa Nødvendigheden af at etablere et Samarbejde mellem de i Kommunerne værende Kontrolsteder for arbejdsløse og Kommunalbestyrelserne. Det er det, der vil ske ved Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. At et saadant Arbejde maa foregaa ude i Kommunerne, kan der ikke være Tvivl om, og jeg tror ogsaa, at en saadan Ordning, i alt Fald i nogen Grad, kan formindske Arbejdsløsheden; men naturligvis afhænger det meget af de Mænd, der indtræder i de i Lovforslaget omhandlede Tremandsudvalg.

Gennemførelsen af vor humane Lovgivning — jeg tænker her paa Arbejdsløshedsforsikringsloven og den øvrige sociale Lovgivning — maa jo forudsætte, at de Mennesker, Loven er beregnet paa at skulle hjælpe, er ansvarsbevidste Mennesker, som kun vil benytte Loven, naar det er strengt nødvendigt. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at disse Forudsætninger maaske til Tider ikke er blevet opfyldt, men paa den anden Side er der vel ogsaa noget, der i nogen Grad taler til de paagældendes Undskyldning, idet de maaske har misforstaaet de anbefalende Udtalelser, der er fremsat om disse Love. Jeg ser naturligvis her helt bort fra de arbejdsløse, der uden egen Skyld er kommet ud i Arbejdsløshed — og det er jo langt, langt de fleste; for disse Mennesker er Arbejdsløsheden en Svøbe, en Uret, og derfor maa der overalt sættes ind paa dens Bekæmpelse.